

[Arne Melchior]

Jeg må endvidere kritisere fru Jytte Hildens kritik af, at kulturministeren har brugt penge på undersøgelsesarbejde. Uanset hvad beløbet måtte være, er jeg overbevist om, at det, både med den vigtighed, sagen har, og med de beløb, der i øvrigt er involveret, er noget af det klogeste, man kan gøre, at sætte professionelle og dygtige mennesker til at kulegrave et problem, således at ministeren ved udarbejdelsen af forslaget og Folketinget ved behandlingen af det er på så sikker grund som muligt.

Må jeg om hovedprincipperne i forslaget tilslutte mig bemærkninger, der er faldet fra fru Connie Hedegaard og fra hr. Helge Sander. Også CD er meget tilfreds f.eks. med udskillelsen af Filmskolen. Vi er meget tilfredse med animeringen til det nye system med et fifty-fifty-investeringssamarbejde.

Jeg forudser to ting. Jeg forudser for det første, at producenterne vil forstå og lære nødvendigheden af at producere også kvalitativt højtstående film til en billigere pris, end man vanligtvis gør det. Der er tendenser i denne retning både i indland og udland. Det hindrer ikke, at der også laves mammutfilm og meget kostbare udstyrsfilm, men det har vist sig i nyere tid, at tingene er kommet til et vist overdrev, og at direktioner og instruktører derfor er opmærksom på muligheden for at lave seværdige film, gode produkter, til en noget lavere gennemsnitspris, skal vi sige det sådan, end tilfældet har været.

Det andet, jeg forudser, er, at ordningen med fifty-fifty eller en lignende deling vil blive mere normal, at det forhåbentlig – det er et ønske, foruden en forudsigelse er det også et håb – går i den retning.

Jeg mener, at den omstændighed, at man tror så meget på sit eget projekt, at man er villig til at indskyde respektive for egen risiko rejse kapital, styrker troen på, at den, der forelægger projektet, har været grundig nok i sit forarbejde, har tilstrækkelig selvtilid til, at dette kan bære. Det skulle glæde mig, hvis denne nye form vil få succes og vil vise sig at blive den hovedsagelige form i fremtiden.

Til lykke altså til kulturministeren. Jeg skal spare Tinget for mere, dels fordi tiden er udløbet, dels fordi vi jo får en ny førstebehandling til efteråret.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg synes, det er udmærket, at hr. Arne Melchior synes, vi skal kipe med flaget, men jeg har et enkelt lille spørgsmål, når nu hr. Arne Melchior roser hr. Bernhard Baunsgaard så meget: hvor har hr. Bernhard Baunsgaard tallet de 2 millioner fra?

Poulsgaard (FP):

Det er dejligt at være socialdemokrat, og det er vist skønt at være konservativ, og jeg ved ikke, hvad man går rundt og siger.

Jeg ved ikke, hvor skønt det er at være konservativ. Jeg tror, der er nogle konservative vælgere, der er dybt frustreret og dybt, dybt skuffet. Vi hørte den konservative ordfører – jeg har noteret det ned, hvis jeg nu kan læse mine egne kragetæer – fru Connie Hedegaard, sige således: det er ikke en særlig farbar vej med privat finansiering. Der blev sagt: ikke særlig farbar vej, man afviser privat finansiering. Så er der kun én vej frem, og det er, at staten skal træde til. Der lød andre toner fra de konservative før i tiden, men dem om det.

Hvis jeg havde været kulturminister, ville jeg have været meget, meget led ved at blive rost af SF. Sådan som jeg forstod det, sagde fru Ingerlise Koefoed: det er faktisk et godt forslag, vi her behandler. Det kan da gerne være det er, set med SFs briller. Men set med det borgerlige Danmarks briller var det simpelt hen forstemmende i en tid, hvor statsministeren rejser land og rige rundt og siger: vi skal til at have brugerbetaling, brugerne skal betale noget mere, samtidig med at vi har verdens højeste skattetryk. Her var et af de steder, hvor det ville være rimeligt, at man indførte nogen brugerbetaling. Men nej, skatyderne skal betale. Færdig med det!

I forslaget står der noget om, at der skal være tilknyttet nogle folk med forstand på økonomi, tror jeg, personale med særlig økonomisk indsigt. De skal selvfølgelig også have løn. Men det er hårdt tiltrængt.

Jeg har haft den glæde og ære, hvad skal jeg sige, tvivlsom måske, at medvirke i to såkaldte danske film. Magen til sløseri med penge har jeg aldrig nogen sinde været udsat for. Jeg har siddet herinde i 12 år, og jeg ved lidt om, hvordan der bliver sløset med penge.

Jeg skulle medvirke i en film, der hed »En Rose til Willy«. Jeg bor i Vestjylland, og jeg